

Zondag Misericordia 2020

Religieuze kunstenaar: Aad de Haas (1920-1972)

Aansteken van de Christuskaars

Openingswoord (uit Psalm 33)

Halleluja! De aarde is vol
van de goedertierenheid des HEREN.
Door het woord des HEREN
zijn de hemelen gemaakt. Halleluja!
Jubelt in de HEER,
een lofzang betaamt de oprechten.
Looft de HEER met de citer,
psalmzingt met de tiensnarige harp.
Zingt een nieuw lied,
want Gods woord is waarachtig,
al Gods werk geschiedt in trouw;
God heeft gerechtigheid en recht lief.

Gebed van de zondag

Gij, God, boven alle machten uit,
die de goede Herder der schapen
uit de doden hebt uitgeleid
en ons door zijn Woord roept tot zijn kudde,
wij bidden U: schenk ons de heilige Geest,
opdat wij de stem van onze Herder en hoeder
kennen en Hem volgen.
Door Jezus Christus, onze Heer. Amen.

Boodschap

Psalm 33:5 De aarde is vol van de goedertierenheid des Heren.

Psalm 89 Zingt van Gods grote en eeuwige genade en goedheid.

1 Johannes 1:1-4

Het was er vanaf het begin, het Woord dat leven geeft. Wij hebben het Woord gehoord, met eigen ogen gezien, met onze handen aangeraakt. ² Het leven is niet langer verborgen, want wij hebben het zelf gezien. En omdat wij het zelf gezien hebben, maken wij het ook aan u bekend. Het eeuwige leven was bij de Vader en is voor ons zichtbaar geworden. ³ Wat wij gezien en gehoord hebben, vertellen wij ook verder omdat wij graag willen dat velen deel zullen hebben aan onze gemeenschap met de Vader en zijn Zoon Jezus Christus. ⁴ Wij schrijven u dit allemaal om u te laten delen in de blijdschap die wij hebben ervaren.

Vandaag is het de tweede zondag na Pasen, zondag Misericordia, de zondag van Gods goedheid, of het oude woord “goertierenheid”, dit is Gods barmhartigheid. Dit wordt ook “goede Herder zondag” genoemd. In het Paasgebeuren is Gods goedheid aan de wereld bekend gemaakt.

Misschien wordt ons leven en geloofsleven wat eenvoudiger als we ouder worden. Waar het eigenlijk om gaat, komt met de tijd steeds duidelijker in focus. De kleine dagelijkse lastigheden gaan minder betekenis krijgen, minder ons denken en gemoed overheersen. Hebben we geleerd dat de grote onoplosbare problemen in de wereld niet door kleine beperkte mensen opgelost zullen worden en wij daar niets aan kunnen doen, komt er berusting, maar toch geen fatalisme. We leren er mee leven, we vinden onze vrede – een echte, diepgaande vrede. Voelen we ons diep aangeraakt door Gods genade en goedheid, wordt ons bestaan in het geloof steeds rustiger en meer verankerd. Want waar het op aankomt is: Gods goedheid over ons.

De Psalmist zingt er van. Vanuit zijn diepe vreugde gaat er een lied omhoog tot de God van genade en goedheid. In de tekst heet het “goedertierenheden” – meervoud – de vele tekenen van Gods goedheid. Vele goedheden zijn er ook in ons leven, hier nu, ook te midde van *lockdown*, zei het Fase 5 of Fase 4.

[... *Neem een ogenblik en noem ze op, spreek ze uit: de tekenen van Gods goedheid in uw leven ...*]

Want door dit uitspreken of uitzingen worden de tekenen van Gods goedheid aan *mij*, ook deel van het grote koor van lofzang en dankbetuiging na Pasen.

Maar het zingen om Gods genade over ons is ook méér dan een lippenzaak. Gods eigenschap van goedheid wordt de kracht tot vernieuwing van onze menselijke eigenschappen. Door Gods goedheid en genade worden wij herschapen tot een nieuw leven in de Geest. Gods goedheid en medelijden *voor ons* wordt *door ons* tot goedheid, barmhartigheid en medelijden *voor anderen*.

In zijn medelijden met de melaatse laat Jezus Gods medelijden zien. Hij laat zien dat God geen verre, ongenaakbare, onbereikbare God is, maar een God van medelijden. God ziet onze menselijke ellende en raakt ons leven aan. Dit is een wonder. In deze tijd wanneer wij mensen niet mogen aanraken, gedenken wij hoe de grote, onzichtbare, onkenbare God in Jezus een altijd aanraakbare God geworden is. “Met onze ogen hebben we hem gezien, met onze eigen handen hebben wij Hem aangeraakt”, zegt Johannes (1 Joh 1:1). De melaatse komt naar Jezus toe, valt op zijn knieën, zegt Matteüs (8:2). Hij wilde zich laten aanraken, nederig, biddend vanuit de grond van zijn hart, met vertrouwen. Hij werd genezen.

Genezen kan betekenen: lichamelijk gezond worden, maar een genezen leven gaat over méér dan het lichaam. Jezus' aanraking geeft mensen opnieuw de moed om door te gaan. Hebben wij ons door Jezus laten aanraken, zoals de melaatse, zullen wijzelf ook anderen kunnen, durven, aanraken – in deze tijd misschien geen lichamelijke aanraking, maar “door medelijden bewogen” gaat een genezende kracht uit zonder dat wij het zelf weten. Dit zagen wij bij Jezus. Wij volgen hem na, want de Heer is opgestaan – Gods goedheid aan ons betoond. Met hem staan wij op, ons nieuwe leven een weerglans van Gods goedheid.

Mijn leven is een splinter aan de tijd

Mijn leven is een splinter aan de tijd
een oogwenk slechts van een oneindig heden.
Een verre ster, stofje van eeuwigheid,
kind van mijn tijd ben ik, zonder verleden.
Mijn toekomst komt nu ik geboren ben:
genadig ogenblik tussen de tijden.
Werk van Gods hand en letter uit Gods stem ben ik,
een grasje uit Gods weidse weide.
Mijn tijden zijn in Gods verheven hand.
Geluk van uren duurt als duizend jaren.
De tijd ontschiet mij gaande naar het land van God.
Altijd zal God mij wél bewaren.

Uit: Tussentijds, Lied 199

Gebed

Onze Verlosser,
vervul ons met vreugde
omwille van Jezus, de Levende.
Vernieuw ons vertrouwen in Hem
die woorden van leven gesproken heeft
Doe ook ons herleven in deze vreemde tijd
en heel ons leven.
Gij, die ons leven nieuwe zin geeft
in Jezus, de Levende,
schenk ons de moed van Hem te getuigen,
opdat wij allen samen zijn als één gemeenschap,
waar de hoop op vrede niet verflauwt,
in deze vreugdevolle tijd
en heel ons leven.
Amen.

Gedachte over bidden in de tijd van “lockdown”

Een Engelse auteur ontdekte een keer het Nederlandse woord “niksen” en vond het prachtig: even niets doen. Hij schreef een boek daarover dat in het Nederlands vertaald werd met de titel *Niksen*. Niksen is tijd doorbrengen met niks wat nuttig is. De Nederlandse theoloog, Jos Douma, ziet de mogelijkheden van “niksen” voor *gebed*. Niksen is immers niks anders dan: er gewoon maar *zijn*. Gewoon aanwezig zijn zonder dat het een doel heeft. Dat is inderdaad een hele kunst, vindt hij. Want we zijn gewend om altijd maar bezig te zijn. Er is

altijd wel weer iets wat afgemaakt moet worden, wat gedaan moet worden. Wat is het dan goed en gezond, ontspannend en rustgevend om even een tijdje te niks.

Als Jezus ons leert om te bidden (Mat 6:6) zegt hij: Trek je terug in je huis, sluit de deur en niks ... Bij de Vader kun je thuis komen, even alleen met hem, en dan ... niks. Alleen maar *zijn*. In zijn liefdevolle en vertrouwenwekkende aanwezigheid.

Zegen

De vrede van God
die alle verstand te boven gaat,
zal uw harten en gedachten bewaren
in Christus Jezus, onze Heer.
Amen.